

COMUNICAT DE PRESĂ

Liviu Rebreanu

omagiata la 138 de ani de la naștere, de Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba

Consiliul Județean Alba și Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba vor organiza luni, 27 noiembrie 2023, un moment festiv pentru a-l omagia pe scriitorul Liviu Rebreanu, de la a cărui naștere s-au scurs 138 de ani. Activitatea face parte din proiectul 4.4 Monumentele literaturii române, un proiect cultural destinat promovării operelor și scriitorilor români care se regăsesc pe Aleea Scriitorilor din Alba Iulia, prin comunicare publică, omagiere, depuneri de flori, activități și manifestări culturale proprii sau în colaborare cu parteneri.

Ziua de naștere a prozatorului Liviu Rebreanu va fi marcată pe paginile de socializare ale bibliotecii și printr-un moment solemn la bustul scriitorului, situat în Parcul Central al orașului. Momentul solemn va avea loc la ora 12:00, prilej cu care bibliotecara Ana-Maria Pienar va prezenta un medalion literar.

Liviu Rebreanu s-a născut la 27 noiembrie 1885, fiind primul din cei 14 copii ai învățătorului Vasile Rebreanu și ai Ludovicăi. În anul 1889, familia Rebreanu s-a mutat în comuna Maieru, pe valea Someșului. A urmat în anul 1895 două clase la Gimnaziul grăniceresc din Năsăud. În 1897 s-a transferat la Școala de băieți din Bistrița, unde a urmat încă trei clase. În 1900 a început să urmeze Școala Reală Superioară de Honvezi din Sopron. Ca și la Bistrița, a manifestat o înclinație deosebită pentru studiul limbilor străine. Din 1903 până în 1906 a urmat Academia militară „Ludoviceum” din Budapesta. La 1 septembrie 1906 a fost repartizat ca sublocotenent la regimentul al doilea de honvezi regali din Gyula, în sud-estul Ungariei. Aici, pe lângă îndeletniciri cazone, Rebreanu a avut numeroase preocupări literare: lecturi, conspecte, proiecte dramaturgice. La Budapesta și Gyula a scris și transcris cinci povestiri, în limba maghiară, din ciclul „Scara măgarilor” (volum nepublicat). La 1 noiembrie 1909 a debutat în presa românească, la Sibiu, în revista Luceafărul condusă de Octavian Goga și O. Tăslăuanu. Aici i-a apărut povestirea „Codrea” (Glasul inimii). În aceeași revistă, Rebreanu a mai publicat nuvelele „Ofilire” (15 decembrie 1908), „Răfuială” (28 ianuarie 1909) și „Nevasta” (16 iunie 1911). Dintre operele sale mai amintim nuvelele: „Proștii” (1910), „Catastrofa” (1921), „Norocul” (1921), „Cuibul visurilor” (1927), „Cântecul lebedei” (1927), „Ițic Ștrul, dezertor” (1932); romanele: „Ion” (1920), „Crăișorul” (1929), „Răscoala” (1932), „Gorila” (1938), „Pădurea spânzuraților” (1922), „Adam și Eva” (1925), „Ciuleandra” (1927), „Jar” (1934), „Amândoi” (1940); teatru: „Cadriul” (1919), „Plicul” (1923), „Apostolii” (1926); note de călătorie: „Métropoles”, 1931, éditée par Paralela 45 et Éditions Autres Temps, traduction et préface de Jean-Louis Courriol, 2001. Versiunea în limba română a rămas inedită. Foarte interesant este și jurnalul său tipărit în anul 1984, în două volume. La 4 aprilie 1944 fiind grav bolnav, s-a retras la Valea Mare, fără să mai revadă vreodată Bucureștiul. La 7 iulie Rebreanu scria în Jurnal: „Perspective puține de salvare, dată fiind vârsta mea, chistul din plămânu drept, emfizemul vechi și bronșita cronică.” La 1 septembrie 1944 la Valea Mare, a încetat din viață la vârsta de 59 de ani. Peste câteva luni a fost deshumat și reînhumat la Cimitirul Bellu din București.

Liviu Rebreanu a fost deseori prezent la Aiud, în casa surorii sale Livia Rebreanu-Hulea, cea care sub îndrumarea scriitorului avea să ajungă la rândul său poetă. În casa Liviei locuia mama lui și aici își găsea o companie agreabilă în persoana cumnatului său, profesorul Ovidiu Hulea, cu care întreținea numeroase discuții intelectuale.

Debutul poetic al Liviei Rebreanu Hulea s-a produs, sub îndrumarea lui Liviu Rebreanu, în anul 1910, în revista „Falanga”. Între anii 1911-1914, revista „Luceafărul” i-a publicat încă șase poezii. Din 1912 va deveni colaboratoare a revistei „Cosânzeana” din Orăștie. Odată cu izbucnirea războiului, Livia Rebreanu va scrie și va publica poezii inspirate de dramele războiului. Livia va continua să scrie versuri visând mereu la editarea unui volum, vis ce se va realiza abia în anul 1920, când la Arad, la Editura Librăriei Diecezane va apărea volumul „Răveșe-n tabără”, un volum de 80 de pagini, cuprinzând 39 de poezii. În plan sentimental, Livia Rebreanu va avea câteva eșecuri care îi vor zdrobi inima. Pentru a se reface, în 1915 pleacă la fratele ei Iulius, la Budapesta. Aici îl va cunoaște pe viitorul ei soț, Ovidiu Hulea, președintele Societății literare studențești „Petru Maior”. S-au căsătorit în 1918 și s-au stabilit la Blaj unde soțul ei era profesor de română și latină și redactor la ziarul „Unirea”. La 1 decembrie 1918, Livia și Ovidiu Hulea au participat ca delegați la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. După unire au locuit o vreme la Cluj iar în 1922 s-au stabilit la Aiud unde Ovidiu Hulea devenise primul director al noului Liceu „Titu Maiorescu” din Aiud. Aici la Aiud au rămas tot restul vieții. În perioada Aiudului avântul poetic al Liviei Rebreanu-Hulea s-a domolit, întreaga ei viață fiind dedicată creșterii celor trei copii și mai târziu îngrijirii soțului ei. După ce și-a republicat volumul de versuri în 1929, la Cluj, Livia avea să mai scrie versuri și povești pentru copii doar sporadic. După moartea soțului său a dus o viață retrasă și la vârsta de 83 de ani, în anul 1972, s-a stins în casa fiicei sale Maria Gligor.

Informații suplimentare:

Daniela Floroian, bibliotecar

responsabil 12.1 Marketing și PR

E-mail: bjadanielafloiroian@yahoo.com